

[Lilli Gyldenkilde]

Det skal blive kort, for jeg synes anstændigvis, jeg skal kvittere for, at jeg fik et svar her fra hr. Gammelgaard.

Svaret var, at der ikke kommer nogen velstandsstigning for pensionisterne. De får dyrtidsregulering, som de plejer, og så er det slut. Det vil jeg sige tak for. Nu ved man ude i landet, at sådan ligger det altså. Der skal der også skæres i forhold til, hvad der tidligere er blevet gjort, for den velstandsregulering plejer altid at komme.

Jeg synes, det er passende, at vi snart holder op med alt det hykleri om, at det er godt med indgreb for de svage stillede, for så går det dem så godt. Når der på baggrund af dette ingen velstandsregulering kommer for pensionisterne, så tager man i hvert fald noget fra dem, som de har forventet at få, og som de altid tidligere har fået.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Pensionisterne har altså dyrtidsregulering, og det sikrer dem, og så er der ikke grundlag for at foretage yderligere velstandsregulering.

Derudover vil jeg gøre opmærksom på, at hvis regeringen ikke havde indledt sin økonomiske genopretningspolitik, så havde det været nødvendigt med ubehagelige indgreb over for de socialt svagt stillede af et omfang, som man ikke tidligere har set. Det er den stramme finans- og indkomspolitik, som sikrer velfærdssamfundet, som sikrer et fortsat højt socialt ydelses- og serviceniveau i dette land.

Tørnæs (V):

Jeg skal i lighed med de øvrige ordførere på mit partis vegne skarpt tage afstand fra den fysiske blokade, vi i dag har oplevet. Det vil aldrig kunne retfærdiggøres, at fysiske blokader hindrer folk i at udføre deres lovlige erhverv.

Vi havde naturligvis ønsket og håbet, at parterne på arbejdsmarkedet selv havde kunnet indgå aftale om løn- og arbejdsforhold, så vi kunne have undgået den konflikt, vi nu oplever, men den aftale, som regeringen og det radikale venstre har indgået for at bringe den ulykkelige konfliktsituation til standsning, er blevet modtaget med stor lettelse i befolkningen. Lettelse for dem, der har været tvunget ud i en konflikt, som de ikke har

kunnet se nogen fornuftig mening med og derfor ikke har ønsket at deltage i, lettelse for de virksomheder, der har følt, at deres produktion og afsætning var alvorligt truet, hvis konflikten fik lov til at fortsætte, lettelse hos de samfundsgrupper, der ikke direkte er part i konflikten, men som i høj grad er blevet ramt af den. Desværre er det sådan, at i alt for stor udstrækning er det uskyldige, der rammes og tages som gidsler i en arbejdskonflikt. Det gælder landmænd, der har svært ved at se, hvordan de fortsat skal kunne passe deres dyr på en forsvarlig måde, når de hindres i at skaffe sig det nødvendige foder. Men allerstørst er lettelsen hos de svage grupper i samfundet, for hvem en fortsættelse af konflikten ville indebære risiko for liv og helbred.

Der er således generelt tilfredshed med, at et folketingsflertal har udvist den nødvendige ansvarsbevidsthed for at få en unødvendig og samfundsskadelig konflikt bragt til ophør. Samfundsskadelig, fordi en fortsættelse af konflikten uundgåeligt ville få så store skadevirkninger, at den positive udvikling, som erhvervslivet og hele den økonomiske udvikling det sidste par år har været inde i, ikke ville kunne fastholdes, men tværtimod ville sættes over styr, så man igen ville komme ind i økonomisk stagnation og tilbagegang med faldende produktion og stigende ledighed til følge.

Det har derfor været et helt overordnet mål for os, at stigningen i beskæftigelsen kunne fastholdes og arbejdsløsheden fortsat formindskes. Det er derfor efter vores opfattelse et af de allervigtigste led i indgrebet, at det sikrer, ikke blot at konkurrenceevnen fastholdes, men at den stadig kan forbedres. En stigning med 2 pct. det første år og 1½ pct. det efterfølgende overenskomstår vil klart medvirke til en yderligere konkurrenceevneforbedring, idet vi kan påregne, at gennemsnittet af de lande, vi handler med, vil få omkostningsstigninger, der ligger herover. Konkurrenceevneforbedringen vil dermed skabe mulighed for øget produktion og beskæftigelse. Vi forventer, at den positive beskæftigelseseffekt af indgrebet vil blive 60.000 nye arbejdspladser.

Med de øvrige begrænsninger i avancer, honorarer osv. vil det samlet betyde en meget begrænset prisudvikling, således at den stramme indkomspolitik ikke alene sikrer